

STSJ de Galícia de 6 d'abril de 2016, recurs 388/2015

Efectes de la no renovació de personal temporal que havia encadenat successius nomenaments durant més de 4 anys (accés al text de la sentència)

Una auxiliar de infermeria, personal estatutari d'un servei sanitari autonòmic, **havia prestat serveis mitjançant successius nomenaments temporals des d'1 de juliol de 2010**. Aquesta empleada **es trobava de baixa des de 28 de gener de 2014 quan, en data 30 d'abril del mateix any, va rebre una comunicació de baixa per part de la Tresoreria General de la Seguretat Social** respecte del lloc que ocupava a l'hospital públic.

La demandant **va presentar una reclamació per la qual sol·licitava la seva renovació**, en data 22 de maig de 2014, desestimada el 30 de juny. Va plantejar posteriorment recurs d'alçada, que també va ser desestimat, en aquest cas per silenci administratiu, resolt extemporàniament en data 26 de desembre de 2014.

Tant el jutjat contenciós administratiu com el TSJ donen finalment la raó a la reclamant, basant-se en els següents arguments:

- **No es pot acceptar la inadmissibilitat del recurs contenciós administratiu en no haver-se impugnat inicialment el nomenament, en què es concretava que el cessament es produiria, entre altres motius, en arribar el termini pactat (30 d'abril)**. L'acte de cessament no és reproducció d'un altre anterior, consentit i ferm (art. 69.c de la *Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-administrativa*). El termini d'expiració no constitueix un acte administratiu, però sí ho és tant la no renovació com el cessament en el lloc. Aquestes decisions poden impugnar-se i en cap cas són fermes i consentides.
- **Resulta significatiu que el cessament es produís quan la demandant es trobava de baixa** i que, un cop superada aquesta situació, se la nomenés de nou amb el mateix caire temporal.
- És evident que **el nomenament**, durant tot aquest temps i per mitjà de successius nomenaments temporals, **ocultava un relació de caràcter indefinit**, que es va perllongar per 4 anys, període de temps molt superior a l'autoritzat en aquests casos per la *Ley 55/2003, de 16 de diciembre, del Estatuto Marco del personal estatutario de los servicios de salud* (art. 9.3).
- **Aquesta relació jurídica priva de virtualitat la clàusula temporal de durada prevista en el nomenament**, fet pel qual **el cessament únicament es pot produir per la cobertura "en propietat" de la plaça o per l'amortització**, i això no s'ha donat en aquest cas. Que s'hagi aprofitat la baixa de la demandant per acordar el cessament és força criticable.
- En conseqüència, **es confirma la decisió del jutjat contenciós administratiu**, que va anul·lar la resolució de 22 de maig de 2014, desestimària de la sol·licitud de renovació de l'empleada, va condemnar l'Administració a reposar-la al seu lloc de treball, però va desestimar la pretensió d'indemnització derivada del cessament.